

avancem plegats

05/07/16

taula de continguts

- 1. introducció: invitació al viatge**
- 2. el Manifest 15: aprenentatge en evolució**
- 3. segona parada: les arrels**
 - avaluació
 - currículum
 - metodologies
 - persones
 - estructures
- 4. tercera parada**
 - el professor
 - el Centre
 - l'alumne
- 5. decàleg del projecte llindar**

“aprenentatge en evolució”

introduc- ció

invitació al vi- atge

Hem entrat dins del segle XXI. Hi som dramàticament implicats. I hi ha una comprensió misteriosament col·lectiva, humana, d'aquest fet. Hi ha el convenciment tàcit que tot ha de canviar, que tot ha de millorar, que tot s'ha de convertir en una eina de construcció col·lectiva del futur. No podem tornar a caure en els errors tràgics del segle XX. No podem mantenir una humanitat afamada i farta al mateix temps, rica i pobra. I una clau d'aquest canvi és l'educació, l'escola. Ho constaten l'informe de la UNESCO dirigit per Jacques Delors: *Educació. Hi ha un tresor amagat a dins* (1996) o l'informe, també de la UNESCO, *Replantejar l'educació. Cap a un bé comú mundial?* (2015). Són documents de referència, de reflexió i de compromís. Com tants d'altres, que hem anat descobrint i compartint al llarg d'aquest procés. D'aquest viatge.

És en aquest context de dibuixar horitzons, de viatjar (és a dir, acceptar nous reptes, noves dimensions, noves aventures) que cal situar el nostre Projecte

Llindar. Nosaltres com a persones compromeses amb l'educació, amb l'ensenyament; mestres i professors pels quals anar a treballar no és només transformar un temps de la nostra jornada en sou, salari i impostos, sinó que és --ha de ser-- transformar un temps de la nostra jornada en construcció de futur, aquest projecte l'hem anat definint entre tots al llarg de les diverses reunions que hem tingut durant aquest curs. I el seguirem definint, ja que el viatge, en la seva dimensió d'anar cap al futur (ad venturus), encara està per escriure.

El que teniu a les mans vol ser un recull dels debats i els documents que hem anat generant. Vol ser una mostra de la feina que hem fet, per explicar com s'implantarà el curs vinent, especialment a ESO, el nostre Projecte. Es tracta, doncs, d'una obra col·lectiva, coral, que ens ha d'ajudar a caminar, a marcar rumbos.

primera parada

el Manifest 15

“Molts dels documents més inspiradors es troben fortament associats a una data. La Declaració d’Independència dels EUA va ser firmada el 4 de juliol de 1776; Charter 77 va sorgir el gener de 1977; Dogme 95 es va crear el 1995. Les idees es transformen i es desenvolupen al llarg del temps. Aquest manifest representa una instantània de les nostres idees, visions pel futur, i el que hem après fins al moment en relació a l’aprenentatge i l’educació. Aquest text serveix com a punt de referència per ajudar-nos a entendre com ho hem fet fins ara, i quines actuacions hem de fer en el futur.

En un món consumit per la incertesa i amb una sensació creixent d’obsolescència dels nostres sistemes educatius, com podem garantir el nostre èxit com a individus, el de les nostres comunitats i el del planeta? Necessitem evolucionar l’educació.

Què hem après fins ara:

1. **“El futur ja és aquí - simplement no està distribuït per igual”** (William Gibson a Gladstone, 1999). El camp de l’educació porta un retard considerable en relació a la majoria d’altres indústries. Ensenyem història de la literatura, per exemple, però no el futur de l’escriptura. Ensenyem històricament els conceptes matemàtics importants, però no ens involucrem en la creació de les noves matemàtiques que seran necessàries per construir el futur. La influència sobre nosaltres i les nostres organitzacions s’aconseguirà quan es desenvolupi el coratge d’aprendre de les experiències dels altres, i en acceptar el risc i la responsabilitat d’aplicar una orientació de futur en la nostra pràctica.

2. **Les escoles 1.0 no poden ensenyar als nens 3.0.** Per a què estem educant, per què ho fem i a qui serveixen els nostres sistemes educatius? Cal donar suport a aprenents que es converteixin en

innovadors, capaços de palanquejar la seva pròpia imaginació i creativitat per obtenir nous resultats per a la societat. I cal fer-ho perquè els desafiaments actuals no es poden resoldre amb la forma antiga de pensar.

3. Els nens són persones, també. Els estudiants han de tenir una veu activa en les opcions que afecten el seu aprenentatge, incloent com s'administren les escoles, quan i com aprenen, i en totes les altres àrees de la vida quotidiana. Han de rebre la llibertat per cercar oportunitats educatives i enfocaments per a l'aprenentatge que els siguin apropiats, sempre que les seves decisions no infringeixin les llibertats dels altres de fer el mateix (adaptat d'EUDEC, 2005).

4. L'emoció de saltar un penya-segat en decidir-ho per un mateix no serà la mateixa que tindràs si algú altre t'hi empeny. El model d'aprenentatge professor-estudiant de dalt a baix no maximitza l'aprenentatge, devora la curiositat i elimina la motivació intrínseca. Hem d'abraçar enfocaments d'aprenentatge que siguin plans, horitzontals i distribuïts, incloent l'aprenentatge entre iguals i l'ensenyament entre iguals. En un ambient d'aprenentatge horitzontal, el rol del professor és ajudar a fer que l'estudiant prengui una

decisió equilibrada. Fallar està bé, però la creació de fracassats no.

5. No valorem el que mesurem, mesurem el que valorem. Ens cal posar fi a l'examinació obligatòria i reinvertir aquests recursos en iniciatives educatives que creïn valor autèntic i oportunitats de creixement.

6. Si la resposta és la "tecnologia", quina és la pregunta? Les tecnologies són fantàstiques per fer millor allò que havíem estat fent fins ara, però usar-les només per aplicar les mateixes velles pràctiques a classe és una oportunitat perduda. No podem deixar que les escoles se centrin més en manipular maquinari i programari que en desenvolupar la ment dels estudiants i en fer un ús orientat a un propòsit d'aquestes eines.

7. Les habilitats digitals són invisibles, i així haurien de ser les tecnologies a les escoles. L'aprenentatge invisible s'aconsegueix a través d'experiències informals, més que a través de la instrucció formal. Abans que col·locar la tecnologia al capdavant i amagar l'aprenentatge, fer-la invisible però present, possibilitant que els aprenents descobreixin les seves pròpies rutes de desenvolupament amb aquestes eines.

8. No podem manipular el coneixement.

Freqüentment ens enganyem pensant que donem coneixement als nens, quan l'únic que fem és examinar-los per descobrir quanta informació poden repetir. El coneixement va d'agafar informació i crear significat a nivell personal. Innovem quan actuem sobre el que coneixem per obtenir un nou valor.

9. **“La xarxa és l'aprenentatge”** (Siemens, 2007). Els nostres recorreguts a través de les xarxes són els nostres camins cap a l'aprenentatge, i a mesura que la xarxa s'expandeix, també ho fa el nostre aprenentatge. Compartim les nostres experiències, i creem nou coneixement (social) com a resultat.

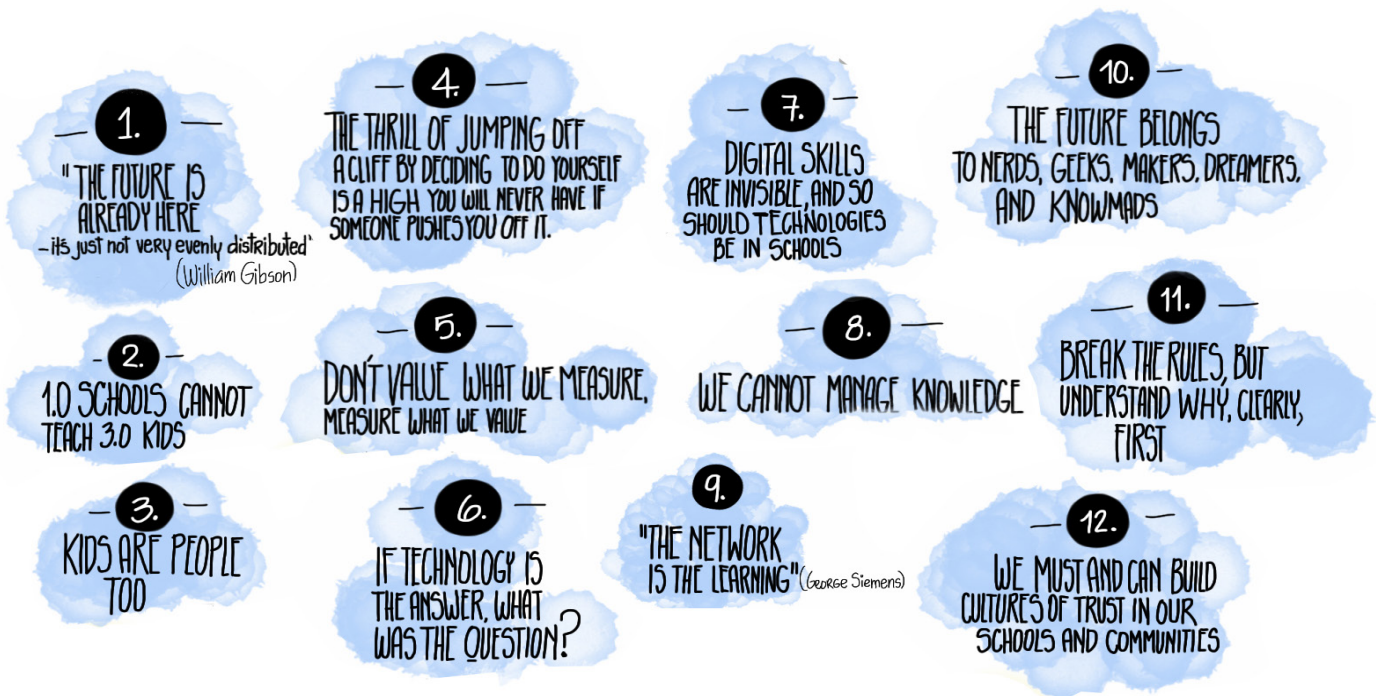
10. **El futur pertany als nerds, geeks, makers (creadors), somiadors i knowmads.** Els nostres sistemes educatius s'haurien de centrar en desenvolupar **emprenedor+nerd**: individus que apliquen el seu coneixement especialitzat per somiar, crear, fabricar, explorar, aprendre i promoure projectes emprenedors, culturals o socials, prenent riscos i gaudint tant del procés com del resultat final, sense témer els fracassos o errors potencials que poden trobar-se.

11. Trenca les regles, però primer comprèn clarament perquè.

Els nostres sistemes escolars estan construïts sobre la cultura de l'obediència, la conformitat forçada i la complaença. Les creativitats dels estudiants, personals i institucions són frustrades inherentment. Les preguntes obertes i la construcció d'una consciència metacognitiva sobre què hem creat i què en voldríem fer, poden ser la millor cura d'aquesta malura institucional. Només aleshores podrem generar desviacions justificades del sistema que desafiiïn l'estatu quo i tinguin el potencial de crear un impacte real.

12. Podem i hem de construir cultures de confiança a les nostres escoles i comunitats.

Mentre els nostres sistemes educatius continuïn basant-se en la por, l'ansietat i la desconfiança, els desafiaments a tot l'anterior es perpetuaran. Ens calen comunitats compromeses, i ens cal també que ens comprometem amb les comunitats a qui servim. Això requereix una nova teoria de l'acció, centrada en la confiança, on els estudiants, les escoles, els governs, les empreses, els pares i les comunitats es puguin involucrar en iniciatives col·laboratives per cocrear nous futurs educatius.

Alguns diuen que aquests principis requereixen una revolució per ser assolits. Altres diuen que ens cal una innovació massiva per fer realitat els futurs educatius positius. Nosaltres creiem que necessitem ambdues coses, o tal com ho diu Ronald van den Hoff (2013): «El que necessitem és una innovació!» (p. 236). I aquesta és la nostra noble missió: Innovacionar no només amb les nostres idees, sinó també amb aplicacions orientades a propòsits del que hem après amb els nostres esforços individuals, i també junts, de forma global.”

El 14 d'octubre de 2015 ens vam reunir per grups

construïts aleatòriament, per debatre sobre el Manifest. Cada grup tingué dos paràgrafs per debatre. El resultat d'aquest debat, que podeu trobar al drive, té diverses línies de força: hi ha un acord unànime amb el canvi, però també una recomanació de prudència; cal acceptar l'error, i aprendre a partir d'ell; cal compartir amb les famílies aquests elements; l'administració és més un fre que una ajuda; cal dissenyar noves maneres d'ensenyar, d'avaluar, de fer classe; calen horaris més flexibles, i calen hores per reunir-se i organitzar-se; les noves tecnologies han de formar part del canvi, però no són el canvi; cal impulsar la creativitat.

segona parada deconstrucció

Les següents sessions de treball van consistir en un debat obert i llarg (desembre-febrer) sobre aquests cinc grans temes: **Avaluació, Currículum, Metodologies, Persones i Estructures**, orientant-los des de la nostra praxi actual a la nova praxi educativa que tot just besllumem. Per a fer-ho, proposem un seguit de preguntes que ens han de permetre veure què estem fent, i també què s'està fent a altres llocs, pensant en les estratègies que tots plegats haurem d'implementar dins el PROJECTE LLINDAR. Una de les primeres constatacions, sorprenent, és que estem en camí. Que ja fa temps que caminem i que el que estem plantejant és una posada al dia, per escrit i de forma col·lectiva.

Avaluació

Què vol dir avaluar? Per què avaluar? Avaluar què? Avaluar com? Formal-informal-no formal

Currículum

Què ensenyar? Per què ensenyar? Quan?

Competències, capacitats? Lligar-se al currículum o prescindir-ne? I l'atenció a la diversitat? Formal-informal-no formal.

Metodologies

Com ensenyar? Quants professors? Tecnologia? visible o invisible? Noves metodologies? I l'atenció a la diversitat? Innovar o imitar? Formal-informal-no formal.

Persones

Qui forma la comunitat educativa? Quines funcions tenen? Com les podríem definir? Funcions individuals, funcions col·lectives. Qui els dóna aquesta funció? Com es construeix el clima laboral?

Estructures

On? Quan? En quins espais? Com ha de ser el temps? Com han de ser els horaris?

avaluació

En el grup "Avaluació" vam estar reflexionant sobre com avaluem en el centre i investigant possibles millores, tenint en compte altres posicionaments educatius. Amb tota aquesta informació vam elaborar un mapa conceptual que explicava com ens agradaria que fos l'avaluació en el Projecte Llindar.

Què és i quina funció té?

L'avaluació és una comprovació de l'aprenentatge, per tal de regular-ne els processos i reorientar-los. Té una funció pedagògica, acreditativa i comunicativa. Creiem que el més important és no perdre de vista que l'objectiu primer d'avaluar és que l'alumnat aprengui i que el professorat millori el procés d'ensenyament-aprenentatge. Per tant, no només es tracta de controlar i puntuar. A més a més, cal que l'avaluació sigui coherent amb l'aprenentatge plantejat, oberta i clara (accessible als alumnes), i dinàmica (revisable).

Instruments per a la comunicació de l'avaluació

Hi ha diferents eines per comunicar que es complementen, com per exemple: els informes, les tutories, les rúbriques, els comentaris que traslladem oralment o per escrit (Moodle, Classroom, mail, etc.).

Tipus d'avaluació segons els agents implicats

L'avaluació ha de deixar de ser unidireccional i

implicar l'alumne en la pròpia avaluació i en la dels companys. Segons l'agent implicat trobem la coavaluació (entre iguals), l'autoavaluació, l'avaluació professor-alumne i alumne-professor (enquestes).

Propostes de millora

Vam fer un recull del tipus d'avaluació que es fa al centre i vam decidir que caldria millorar alguns aspectes generals:

- Promoure l'autonomia de l'alumnat en l'autoregulació del seu aprenentatge.
- Avaluar la nostra tasca com a docents, els enfocaments pedagògics, el disseny de les programacions i la relació d'aquestes amb el Projecte Llindar.
- Potenciar la comunicació entre el professorat (tant entre etapes com entre companys de matèria).
- Promoure l'avaluació contínua diversificant els instruments d'avaluació. No sempre cal fer controls o exàmens.

currículum

Entenem per currículum totes les disposicions i processos que una societat posa en marxa per fer efectiu, per mitjà de l'escola, el dret dels ciutadans més joves a rebre una educació que faciliti el seu desenvolupament personal i social.

La comissió "Currículum", creada per debatre les implicacions i formes d'aplicació d'aquest document oficial, vam iniciar les nostres trobades consensuant que no basta amb planificar les sessions i activitats a partir del currículum (allò que anomenem "currículum com a pla"), sinó que hem de considerar la perspectiva de l'educació com una realitat complexa i que, per tant, ens hem de plantejar "altres currículums" existents, com el formal, l'informal, l'ocult o el nul.

A continuació, vam estudiar a fons el currículum vigent i vam considerar-ne les principals fortaleses i debilitats. Vam estar d'acord que es tracta d'un document senzill i complet: útil per a desenvolupar la nostra tasca. Ara bé, també vam comprovar que els continus canvis en la legislació provoquen moltes desavinences entre el claustre i dificulten que el professorat estigui al dia en aquest aspecte. Per altra banda, bona part del grup va detectar certes mancances pensant en el repte de formar persones que viuran al segle XXI.

Finalment, i després de comparar altres models estrangers, vam acordar una sèrie de propostes encarades a satisfer les necessitats detectades. En general, es podrien resumir en garantir que el currículum s'utilitzi de manera oberta i flexible, fomentar el treball interdisciplinari, apostar per una educació basada en competències (amb especial relleu de l' "aprendre a aprendre") i tenir cura de no desatendre l'educació en valors i l'atenció a la diversitat.

metodologies

Una metodologia educativa és un conjunt molt ampli d'estratègies i sistemes d'aprenentatge que apliquem els docents a l'hora de transmetre o compartir coneixement a o amb els nostres alumnes.

La comissió "Metodologies" creada per a treballar sobre el projecte Llindar vam començar així la primera de les nostres trobades ara ja fa uns quants mesos. Abans de res, crèiem que era completament necessari tenir clara o crear la definició del concepte del qual parlàvem per a poder començar a construir un model metodològic que donés resposta a les necessitats de l'alumne d'avui en dia sense perdre de vista les particularitats i individualitats de cadascú.

Després d'una recerca acurada, vam reafirmar el que ja suposàvem: existeixen un gran nombre de metodologies educatives, cadascuna amb unes característiques, motius, objectius i particularitats concrets que s'apliquen avui en dia a diverses escoles, sistemes i fins i tot països del món.

Passat aquest període d'investigació vam aventurar-nos a posar en comú totes aquelles metodologies que havíem treballat acuradament per petites comissions amb l'objectiu de trobar així la metodologia més adequada per a tirar endavant aquest nou Projecte que definirà d'aquí a uns mesos la nostra Escola.

I les conclusions d'aquest procés?

Finalment, després de grans dissertacions, converses i debats molt interessants entre docents, vam arribar a la conclusió que és important que la diversitat també es contempli en el sentit metodològic. Apostem per una metodologia que respongui a les necessitats de l'alumne i del moment, sempre amb una marca identitària i referent de l'Escola, no en volem una de sola, sinó totes, combinades, obertes, útils, engrescadores i, sobretot, que impliquin un aprenentatge significatiu per part de l'alumnat.

persones

Qui forma la comunitat educativa?

La comunitat educativa la formen tradicionalment tres pilars (les famílies, els alumnes i els professionals de l'Escola (docents+PAS). La nova societat del s.XXI, creiem que està incorporant un nou element a tenir molt en compte: les xarxes socials i l'accés il·limitat a tot tipus d'informació en qualsevol lloc i moment. L'Escola ha de proporcionar elements orientadors i eines emocionals perquè els pilars treguin profit de tot aquest món digital.

Com definim les funcions d'aquests pilars?

El rol bàsic de la família és educar, sobretot en les primeres etapes. L'escola acompanya la família en aquesta tasca. El rol de l'escola és ensenyar i la família ha de ser un recolzament en aquesta funció. La família ha de tenir confiança en aquest procés d'educació. Creiem que les directrius les ha de marcar l'Escola en el PEC i demanar la implicació de les famílies en aquestes. Tot i que hauríem de ser més permeables a les iniciatives o propostes de les famílies i dels alumnes.

Hem de ser referents ètics i intel·lectuals pel nostre alumnat i crear vincles amb ells. Cal començar per escoltar què necessiten els nostres alumnes, cap a una pedagogia individual i a la carta. Els professionals de l'Escola han de guiar, acompanyar,

i fer als alumnes protagonistes en la construcció del seu coneixement. La formació i les relacions interpersonals són claus per l'èxit dels processos d'ensenyament-aprenentatge. **Cal temps per pensar i construir, per avaluar i tornar a començar.**

Es vol una Escola que proporcioni creixement personal i professional als seus treballadors. Que incorpori elements de motivació professional. Cal buscar en punt mig entre el professorat que és molt dinàmic i el professorat que és més lent però tothom s'ha de moure... Creiem important un model on el professorat tingui molts espais de debat pedagògic i de treball col·laboratiu. També creiem que cal prioritzar la comunicació i una organització horitzontal.

Com es construeix el clima laboral?

Potenciar les relacions amb els companys. Tenir més temps per relacionar-nos. Aprofitar les iniciatives personals o col·lectives del professorat. Mantenir tradicions i potenciar dinàmiques de grup. **Sentir-se part del projecte.**

estructures

La transformació que suposa el disseny d'un projecte global com el Projecte Llindar implica una revisió i una reestructuració dels elements estructurals referents al temps, l'espai i els recursos humans. L'estructura temporal es basa en una redistribució de les franges horàries, doblant la continuïtat de les sessions d'algunes matèries de caire més pràctic per tal de fomentar un treball més continu en cada sessió. D'altra banda, la redefinició de les sessions ordinàries a sessions de 50 minuts ofereix la possibilitat de disposar d'un temps de canvi d'ubicació suficient com per a iniciar les sessions complint amb els marges de temps establerts. Finalment, la dedicació de les franges de tarda a l'ESO es fonamenta en el treball de projectes interdisciplinaris de llarga durada i un millor aprofitament del rendiment dels alumnes.

A nivell de professorat, cal disposar de temps suficient per a les trobades pedagògiques, per al treball col·lectiu i de disseny de projectes. Com a Cooperativa, és important també consolidar el servei ofert de 8 del matí a 8 de la tarda, amb cursos, tallers i espais per al treball i l'estudi, i un servei de transport que faciliti el desplaçament dels alumnes que en vulguin fer ús.

Aquesta diversitat temporal requereix una diversitat espacial. L'alumnat es converteix en nòmada i

desapareix el concepte d'aula per grup. Es faciliten guixetes personals en un espai comú i tots els espais passen a ser racons pedagògics amb el material necessari segons l'activitat. El fet de disposar d'armaris per al material a cada aula facilita que les aules puguin ser utilitzades per diferents grups sense que l'ocupació sigui exclusiva. Es proposa la utilització de cadires mòbils que inclouen taula per tal d'agilitzar el moviment i oferir una major oferta de possibles agrupacions de treball.

Pel que fa a l'estructura dels recursos humans, l'eix vertebrador n'és el treball en equip. Cal fomentar el treball cooperatiu per tal de donar cabuda al desenvolupament de la responsabilitat individual i col·lectiva. Un enfocament del treball que genera un sentit de pertinença tant als petits equips com a nivell d'Escola al llarg dels 15 anys que l'oferta 3-18 possibilita. En aquest sentit, la reestructuració de departaments es basa en la interrelació de les diferents àrees en funció de la franja educativa i de coneixement, i no exclusivament de l'àrea d'ensenyament-aprenentatge, de forma que cal reestructurar els continguts i compartir-los entre àrees per fomentar el treball per projectes i optimitzar recursos humans i disposicions horàries.

tercera parada triangle

El dimecres 30 de març el professor Federico Malpica ens va fer una formació per definir com introduir la innovació en l'ensenyament, en les escoles. La idea fonamental és definir quin alumne volem, quin ha de ser el nostre objectiu, per posar els mitjans individuals i col·lectius per arribar-hi. Les restants sessions de treball les hem invertides en construir un model d'alumne. Però no veiem possible definir un alumne-objectiu si no definim abans com ha de ser el professor que ha de construir aquest alumne. I, per tal de triangular, (ja que la família de l'alumne no és directament objectiu del nostre treball), donat que professor i alumne defineixen la seva relació en un centre, cal definir també quines condicions ha de reunir un centre, amb els professors adequats, per construir els alumnes que volem.

el professor

RESPONSABILITAT

Professionalitat

Prescriptor de la marca
Valoració dels alumnes
Coneixement de la matèria,
dels alumnes i de l'organització

Guia del coneixement

Transmissor
Comunicador
Present

DIMENSÍO HUMANA I SOCIAL

Amb sentit de l'humor

Col·laboració

Treball en equip
Cooperació
Formar equip
Confiança
Respecte

Compromès socialment

PASSIÓ

Compromís i treball

La tasca és valuosa
Apassionat
Sóc important per l'alumne
Sóc important per la institució
Sóc important per les famílies
Sóc conscient que això em demana
temps i dedicació

Compromís i treball

Tenir els mateixos objectius que la
resta i que l'organització
Vetllar perquè tot funcioni
Aportar contingut, idees, ingredients...

DISCIPLINA

Puntualitat

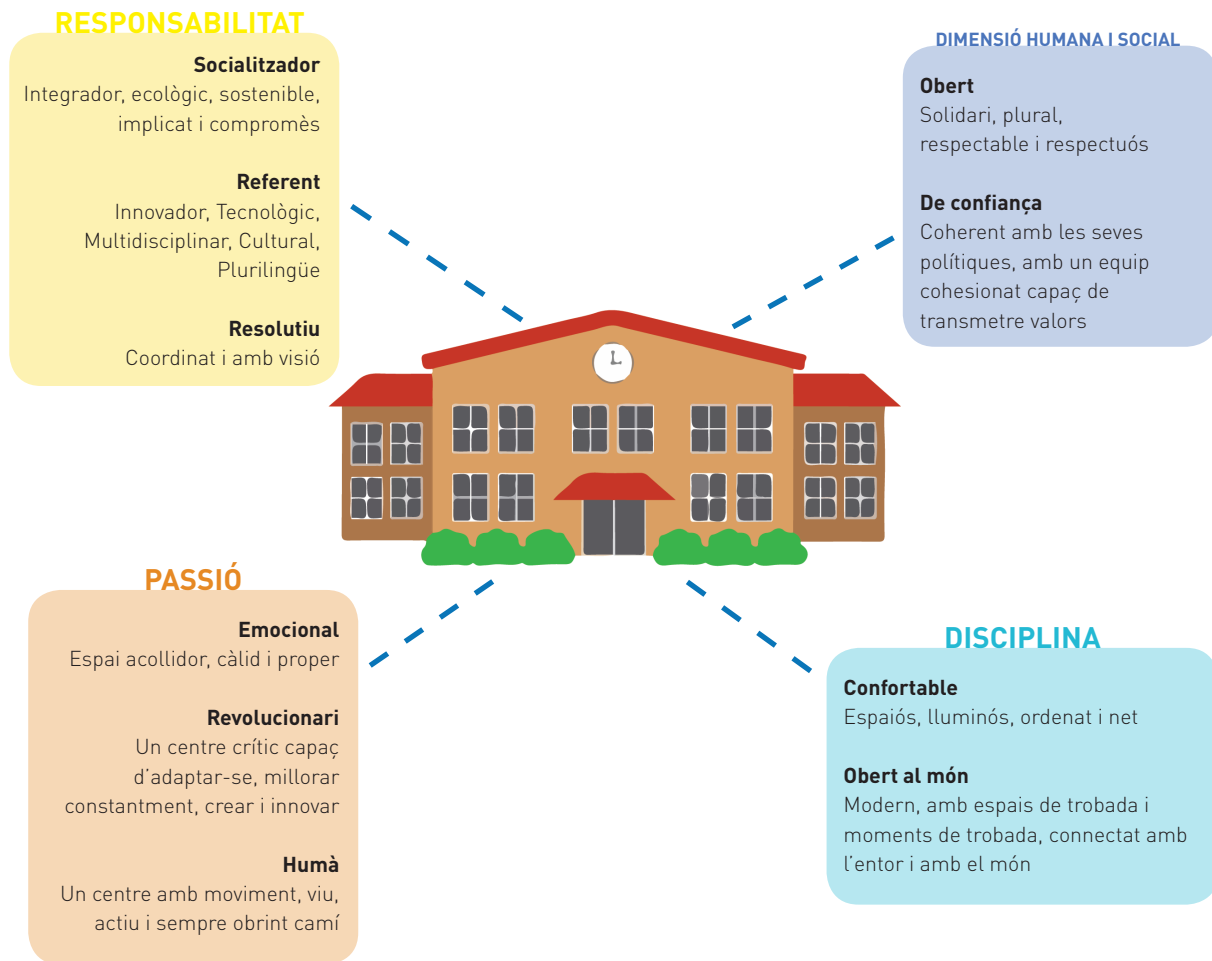
Inici i final de les classes
Inici i final dels serveis
Rigor en el control de temps propi
Rigor en la correcció d'exàmens

Neteja i ordre

Dels espais propis i comuns
De l'acció pròpia i de l'acció col·lectiva

el centre

l'alumne

RESPONSABILITAT

Generós

Compromès amb els altres i amb el món, solidari i ecologista

Proactiu

Saber-se enfrontar als problemes, ser resolutiu, efectiu i competent

Social

Obert als altres, comunicador i integrador

DIMENSÍO HUMANA I SOCIAL

Natural

Humil amb els altres i amb ell mateix, honest, alegre i feliç

Empàtic

Treball en equip, col·laborador, saber escoltar. Respectuós

Culte

Educat, treballador, emprenedor

PASSIÓ

Emotiu

Capaç d'entendre i expressar les emocions

Curiós

Fer-se preguntes, investigar, qüestionar i qüestionar-se. Ser crític i apassionat

Creatiu

Crear noves solucions, dibuixar nous escenaris. Entendre les regles per poder trencar-les

Motivat

Tenir ambició de millora. Superar obstacles i aprendre a aixecar-se

DISCIPLINA

Resilient

Valent, constant. Utilitzar l'error per aprendre

Responsable

Planificador, autònom, puntual i rigorós

Reflexiu

Capacitat d'anàlisi, de no precipitar-se. De ser pacient. De construir estratègies

quarta parada

decàleg

1

Ensenyar vol dir aprendre. D'un mateix i de l'altre. Sobre un mateix i sobre l'altre.

2

No hi ha maneres bones o dolentes d'ensenyar. L'error és creixement.

3

Si tot canvia al nostre voltant, cal ser un punt de referència que assumeixi el canvi.

4

Imitar i innovar van lligats.

5

Ensenyar és un acte d'amor; un acte ètic, de compromís.

6

Tot espai i tot temps són per aprendre, per estimar, per comprometre's.

7

No hi ha grups de docents, hi ha equips.

8

Les màquines tenen el coneixement, els homes la saviesa.

9

Les organitzacions també aprenen.

10

L'escola té un essencial caràcter projectiu.
Treballa pel futur.

daina·isard

Cerdanya, 15. 08640 Olesa de Montserrat. Barcelona | Tel +34 937 780 994 Fax +34 937 784 222 | escola@daina-isard.cat | www.daina-isard.cat

SEGUEIX-NOS A: [@dainaisard](https://twitter.com/dainaisard) fb.com/dainaisard [@dainaisard](https://www.instagram.com/dainaisard)